

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Episcopalis

Piasecki, Paweł

Coloniae Agrippinae, 1620

De necessitate, & vtilitate Visitationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61608)

P R A X I S

COMPENDIOSA
DE VISITATIONE.

CAPVT I.

De necessitate & vtilitate Visitatoris.

e. Epi-
scopum
10. q. 1.
Conc.
Trid.
sess. 24. c.
3. cum si-
mil. Soc.
de Visit.
nu. 1. &
num. 7.
de. Epi-
scopum,
& d. c. 3.
& c. si E-
pisc. de
off. ord.
lib. 6.
Conc.
Prou. 1.
& 4. cod.
c. decer-
nimus.
10. q. 1.
c. cauen-
dū 10. q. 3
Pauin.
de Visit.
P. 49. 10.

ISITATIO totius
suae Dioecesis ab E-
piscopis necessario
ac omnino facienda
est: quod aded ve-
rum est, vt neq; per-
sonalis impotentia
excuset: nam eo casu Episcopus per aliū
hoc munus adimplere debet: Et non tan-
tum necessaria, verū etiam maximē
necessaria, ac plenē debita Visitatio dici-
tur: Et ratio est, nō solū, quia ita sacris
Canonibus, & Concilijs iussū, & con-
suetudine introductum est; sed & quia
aliās Episcopus eorum, quae ad officium
suum spectant, cognitionem habere, &
per consequens illi satisfacere minime
potest: & etiam, quia contra charita-
tem facit, subditos saluberrimis visita-
tionis fructibus defraudans. Hinc est,
quod mortaliter, atque grauissimē pec-
cat Episcopus, qui in hoc munere negli-
gens est; & non solū mortaliter pec-

cat, quando totius Dioecesis visitationē;
verū etiam, quando eius, saltem nota-
bilem partem negligit, vt visitationem
Monialium: non enim tantū visitare,
sed totam Dioecesim plenē visitare te-
netur: & plenē intelligo, non solū ra-
tione loci, vt in Constitutione Innoc. 4.
habetur; sed etiam ratione actionis per
ea, quae infra in capitulo proxime sequē-
ti dicemus.

Hinc etiam est, quod ius visitandi, ne-
que remitti, neque praescribi potest, &
ne visitatio praetermittatur, neque pro-
curatio.

Vtilis autem admodum, imō vtilis-
sima est visitatio: nam in ijs, quae ad fami-
liae gubernationem, ac regimen spectat,
vtilitatem maximam domini praesentia,
ac visitatio praestat: Vnde interrogatus
Pindarus, quae fruges maximē pinguefa-
cerent equum, oculus inquit domini:
quod autem sterquilinum agrum plu-
rimum

Soc. n. 7.
Fusch. de
Visit.
lib. 1. c. 1.
num. 11.
gl. Scaliij
in Cle.
2. de stat.
Mon.
Soc. nu.
7. c. 1. de
conf.
lib. 6.

c. cū ex
officij de
praescrip.
Socia.
nu. 17.
cum seq.

Philos.
eco-
nom.
Soc. n. 3.

A rimum

rimum pinguefaceret, vestigia, respon- dit, domini.

Ad conseruationem autem, atque ad augmentum Ecclesiasticæ disciplinæ visitationem inæstimabilem utilitatem afferre, ipsa experientia docet.

Idem etiam maximè apparet in disciplina Monastica, & regulari: vnde non immerito dici solet, tria in suo rigore cõgregationem Carthusianam diu conseruasse, nempè silentium, solitudinem, & visitationem: contra verò inter alias causas, quæ recensentur, excidij,

Clemen. 2. de stat. Mon.

Abb. Sphan.

atque exterminij religionum Germaniæ, hæc vna est, quia non visitabantur. Et (vt paucis expediam) visitatio adeo utilis, & necessaria est; quia, nisi visitarentur, vt inquit Hof. animæ periclitarentur. Et hinc est, vt idè ait, quòd de iure, seu de cõsuetudine tot sunt Visitatores ordinarij, videlicet, Archipresbyter, Archidiaconus, Episcopus, Archiepiscopus, Legatus, & Papa, vt nempè cautius curentur animæ. Utilitas etiam Visitationis ex nunc de eius scopo dicendis plenius patebit.

de cau. exter. relig. Germ.

Hof. in sum de of. Arch.

CAPVT II. De scopo Visitationis.

CVM Visitator, medici, amici, & pastoris personas præcipuè sustinere videatur, præcipuus erit visitationis scopus infirmitates curare, miserorum necessitates subleuare, subditorumque actiones vnire, ac regulare, vt S. Ant. latè, ac pulchri è demonstrat.

S. Ant. in lum. par. 3. tit. 21 c. 5. P. auin. par. 1. q. 1.

Vel breuius, vt ex P. auin. colligitur, Visitationis scopus est, reformatio status Ecclesiarum, personarum, ac rerum Ecclesiasticarum, nec non morum Laicorum, ad Dei optimi maximi honorem, animarumque salutem.

sess. 22. c. 5.

Vel vt in sacro Conc. Trid. habetur, vt quæ ad Dei cultum, ad animarum salutem, & ad pauperes sustentandos instituta sunt, visitatores cognoscant, & exequantur.

sess. 24. c. 3.

Vel, vt in eodem specialius dicitur, præcipuus visitationis scopus est sanam, orthodoxamque doctrinam expulsis hæresibus inducere, bonos mores tueri, prauos corrigere, populum cohortationibus, & admonitionibus ad religionem, pacem, innocentiamque accendere; cæ-

teraque prout locus, tempus, & occasio feret, ex visitantium prudentia ad fide- lium fructum constituere.

Debet etiam Visitator maximè prospicere, vt Ecclesiæ, quæ reparatione indigent, reparentur, & cura animarum, alijsque debitis obsequijs non fraudentur: & quæcunq; ad Dei cultum spectant, diligenter curentur, atque ijs, vbi oportet, prouideatur, sed licet Visitator hæc omnia maximo studio curare debeat, hoc tamen præcipuè, vt Ecclesiasticorum mores, & actus reformentur; qui aliorum in omnibus forma, & exemplū esse debent; & à quibus tanquam ex fonte ferè omnia bona, & mala scaturire experientia demonstrat.

Conc. Trid. sess. 7. c. 5. Sess. 22. c. 5.

P. auin. par. 1. q. 1.

Et ex his omnibus simul iunctis non solum præcipuus, sed totus visitationis scopus habetur:

Ex prædictis autem duo præcipuè inferuntur, quæ maximè Visitatores obseruare, ac semper meminisse debent: Primū est, Visitatorem non se ipsum, id est, non utilitatē, non cõmodum, non hono-